

Ad spørgsmål 18: Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 73 af 28. april 1992 til Folketingets Markedsudvalg. Det fremgår heraf, at det under forhandlingerne på regeringskonferencen har været lagt til grund, at et eksempel kunne være statsstøtte til en bestemt industri-virksomhed i en medlemsstat.

Herudover kan det oplyses, at Kommissionen den 11. marts 1992 har besvaret følgende spørgsmål af Bjørnvig (H-0215/92) i Europa-Parlamentet:

»Spørgsmål om: Kulturelle støtteordninger

Vil Kommissionen garantere, at de eksisterende kulturelle støtteordninger i Danmark – blandt andre biblioteksvederlag til danske forfattere, komponister og udøvende kunstnere, Statens Kunstfond, Musikloven og Filmloven – kan fortsætte uændret efter vedtagelse af Maastricht-Traktatens afsnit om kultur og de nye bestemmelser om kulturstøtte i artikel 92.

Svar:

1. Traktatens nye bestemmelser om kultur, især artikel 128, indeholder ingen bestemmelser om særlige forpligtelser eller restriktioner i medlemsstaternes kompetence, for så vidt angår finansiel støtte inden for kulturområdet. I henhold til artikel 128, stk. 5, første led, i Maastricht-Traktaten udelukkes enhver »form for harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser« fra de beføjelser, der gives Fællesskabet med hensyn til støtteforanstaltninger. Fællesskabsforanstaltningerne kan derfor føjes til medlemsstaternes foranstaltninger, men de kan hverken erstatte dem eller indvirke på dem.
2. Det nye litra d, der indføres i artikel 92, stk. 3, omhandler en ny kategori af støtte, der vil kunne godkendes af Kommissionen. Ændringen i henhold til Maastricht-Traktaten indfører altså en mulighed for kulturforanstaltninger på nationalt plan, som ikke er omhandlet i den nuværende EØF-Traktat. Kommissionen har ikke haft lejlighed til at verificere, om de forskellige kulturstøtteordninger, som spørgeren nævner, er forenelige med forbud mod statsstøtte i henhold til de eksisterende bestemmelser i EØF-traktaten; men det synes muligt at bekræfte, at Maastricht-ændringerne i hvert

fald ikke indfører nye betingelser for deres anvendelse.«

Ad spørgsmål 19: Unionstraktaten indebærer ingen ændringer i Færøernes udenrigspolitiske stilling.

Ad spørgsmål 20: Erklæring nr. 25 gør det muligt, at man i fællesskab, dvs. i Den Europæiske Union, eller hver for sig, dvs. i Danmark, kan søge at finde løsninger på helt specifikke problemer, der vedrører det pågældende område, som f.eks. Færøerne.

Ad spørgsmål 21: Der henvises til bemærkningerne ovenfor ad spørgsmål 1-3.

Ad spørgsmål 22: Færøerne er i dag knyttet til de øvrige europæiske valutaer på samme måde som de øvrige dele af det danske rige. I protokol nr. 8 til traktaten om Det Europæiske Fællesskab er anført:

»De høje kontraherende parter, som ønsker at løse visse særlige problemer i forbindelse med Danmark, er blevet enige om følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab: Bestemmelserne i art. 14 i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank berører ikke Danmarks Nationalbanks ret til at udføre sine nuværende opgaver vedrørende de dele af Kongeriget Danmark, der ikke udgør en del af Fællesskabet.«

Protokollen sikrer bl.a., at Danmarks Nationalbank fortsat vil kunne fungere som centralbank for færøske pengeinstitutter, og at det nuværende system med udstedelse af særlige færøske pengesedler kan opretholdes.

Ad spørgsmål 23: Jf. den protokol, der er nævnt i svaret til spørgsmål 22, kan det nuværende system med udstedelse af særlige færøske pengesedler opretholdes. Da Færøerne samtidig er en del af det danske rigsfællesskab, vil man fra dansk side forudsætte, at spørgsmålet om, hvilken valuta der skal anvendes på Færøerne, er et rent internt dansk anliggende. Spørgsmålet om relationerne mellem den på Færøerne anvendte valuta og en eventuel fælles EF-valuta må løses, når det bliver aktuelt – dvs. når ECU'en bliver fælles valuta.